

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 42. Latini Constantinopoli trucidati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66394)

mus Archiepiscopus Remensis & Philip. Sæcul. XII.
 pus Comes Flandriæ Attrebatî arcana A.C. 1182.
 tractarent negotia, quædam mulier ex
 ditione Comitis multos Hæreticos Pa-
 tarinos id est Manichæos detulit, qui
 propria confessione convicti fuerunt,
 quod Doctrinam impurissimam tenerent.
 Erant vero Clerici, Nobiles, ruricolæ,
 puellæ, mulieres maritum habentes, &
 viduæ, omnes ab Archiepiscopo & Co-
 mite, bonis ærario Principis addictis, ad
 ignem damnati.

§. XLII.

Latini Constantinopoli trucidati.

Manuel Comnenus Imperator propen-
 so in Latinos animo iis solis majo-
 ris momenti negotia committebat, quod
 Græcis fideliores & in perficiendis man-
 datis magis strenuos expertus fuisset.
 Cumque in eos esset munificentissimus,
 undique ad Manuelis Curiam conflue-
 bant. Sed idipsum Græci & in primis
 Nobiles ac Imperatorem sanguine con-
 tingentes furiose indignabantur, inde-
 que diu ante conceptum in Latinos o-
 dium acuebatur. Iram quoque accen-
 debant diversæ circa quæstiones de Re-
 ligione opiniones, & Græci Ecclesiæ Ro-
 manæ auctoritati cedere recusantes, o-
 mnes illos, qui ab ipsorum traditioni-
 bus abirent, Hæreticos existimabant.

*Guil. Tyrie.
 XXII. c. 10.*

Sæcul. XII. Ita de hac re scribit Guilielmus Archie-
A. C. 1182. piscopus Tyriensis, sæpius Constantino-
 poli commoratus, additque, quod Ma-
 nuele Imperatore defuncto Græci ve-
 terem rabiem explere, Latinosque in
 toto suo Imperio opprimere quæsierint.
 Verum defuit occasio, quamdiu Alexius
 Protovestiarius & Protosebastus, qui
 Imperatricis, ejusque filii juvenis Impe-
 ratoris, animo moderabatur, rerum po-
 titus est; is enim etiam Latinorum con-
 silio & opera utebatur.

At hujus viri fastus & avaritia brevi
 omnium odium concitavit; quare re-
 belles Andronicum advocant, ex Comne-
 norum genere ortum, virum nunquam
 quietum, perfidum, qui sub Manuele
 Imperatore carceri inclusus, postea fu-
 gitivus totum Orientem peragraverat.
 Tandem Manuel, tribus ante obitum
 mensibus, revocato præfecturam ad Pon-
 tum videlicet honestum exilium dede-
 rat. Cum igitur a conjuratis fuisset in-
 vitatus, cum exercitu venit ad Helle-
 sponsum, & castra in conspectu Con-
 stantinopolitanæ civitatis metatur. Tunc
 vero omnes tempori cedunt, capitur
 Alexius Protosebastus, atque ad Andro-
 nicum missus, oculis privatur. Andro-
 nicus deinde copias fretum trajicere
 jussit contra Latinos, qui ab amicis de
 insidiis moniti, conscensis triremibus
 qua-

Nicot. p. 126.

quadraginta, lembisque, ut forte in por- Sæcul. XII.
 tu erant, tota familia rebusque quas po- A. C. 1182.
 terant velociter impositis, Græcorum
 molimina effugiunt. Infirmi vero vel
 segniores militum Andronici, populique
 Constantinopolitani furorem perpeffi
 sunt. Et pauci quidem reliqui Latini,
 sumtis viriliter armis, haud inulti plane
 ceciderunt, dum interim mulieres, in-
 fantes, senes, ægroti in domibus suis
 inhumane comburuntur. Tota illa ur-
 bis regio in cineres redacta. Græci, ne
 quidem Ecclesiis aliisve piis locis par-
 centes, tam ipsa ædificia quam miseros,
 qui ad ea confugerant, injectis ignibus
 barbara immanitate consumserunt. Nec
 alio discrimine Presbyteros monachos-
 que ac Laicos habebant, quam quod in
 illos crudelius sævirent.

Præter ceteros Clericos Constanti- Rob. de
 nopoli tunc versabatur Joannes Cardina- Monte. an.
 lis Subdiaconus, quem Papa, ab Impera- 1182.
 tore Manuele rogatus, miserat, ut divi-
 sas Ecclesias componere conaretur. Is,
 dum sternuntur Latini, in ædibus suis
 permansit, ac quibusdam viris piis in-
 trantibus & orantibus, ut fugeret, re-
 spondit: *Absit fuga! ad pacem & con-*
cordiam inter Ecclesiam Occidentis &
Orientis reducendam, a Domino meo
Papa jussus, adveni. Mox adsunt Græci,
 Cardinali caput amputant, illudque
 I s caudæ

Sæcul. XII. A. C. 1182.
 Græcorum in Latinos feritas.
 Cang. C. P. lib. 4. 163.
 Tyr. c. 13.

caudæ canis alligatum per urbem raptant. Corpora etiam Latinorum occisorum e terra effossa per plateas distraxerunt. Hospitium S. Joannis, quod Equites Hospitalarii Hierosolymitani custodiebant, ingressi, omnes ægrotos, quotquot ibi decumbebant, interfecerunt. Nemo magis ac Presbyteri monachique Græcorum latrones ad delendos internecone Latinos accendebant, ipsi eos ex domibus suis & abditissimis locis erutos, ne vel unus evaderet, carnificibus tradebant, quibus fatigatis etiam dabant pecuniam, ut lucelli spes vel misericordiam extingueret, vel segnitiam abigeret. Humanissimi Græcorum in ædibus suis latentes Turcis aliisque Infidelibus venundabant, etsi integram salutem ad se confugientibus spondissent. Ita in servitutem redactorum Latinorum omnis sexus, omnis ætatis omnisque conditionis millia saltem quatuor numerabantur. Hæc fuit Græcorum in Latinos a longo tempore Constantinopoli habitantes crudelitas, non obstante, quod eos filiarum vel propinquarum suarum nuptiis delinire studuerint. Ceterum inaudita strages mense Aprili anno millesimo centesimo octogesimo secundo edita.

Latini qui fuga maritima Græcorum perfidiam evaserant, haud minore truculen-

culentia vices hostibus reddiderunt. Illi ^{Sæcul. XII.}
 enim haud procul Constantinopoli colle- ^{A.C. 1182.}
 cti expectarunt, quem exitum tumultus
 esset habiturus; ubi vero miserrimam
 suorum cædem compererunt, ingenti i-
 ra concitati vela faciunt, atque Helle-
 spontum omnesque oras ab ostiis maris
 Nigri usque ad mare Mediterraneum
 circumvecti, ubicunque appulissent, ur-
 bium oppidorumque incolas sine discrimi-
 ne perimunt. Tum etiam Monaste-
 ria in illis litoribus posita, Insulasque po-
 pulantur, monachos & sacerdotes flam-
 mis enecant, ipsa monasteria cunctos-
 que qui in iis refugium quæsierant in-
 cendunt, prædando opes immensas cu-
 mulant atque damnum, quod passi erant,
 magno cum fœnore resarciunt. Nam
 præter illa dona, quibus cives Const-
 antinopolitani hæc Monasteria locupleta-
 verant, etiam maximam auri argentique
 vim, ibi servandam deposuerant, quam
 Latini abstulerunt. Eodem furore oras
 Thessaliæ aliarumque provinciarum,
 quas mare alluit, devastarunt, diripue-
 runt, urbes & vicos injectis flammis
 concremarunt. Tum triremibus, quas
 in diversis locis ceperant, militariter in-
 structis, classem formidandam in Græcos
 adornarunt. Non nulli vindictæ imma-
 nitatem horrentes, nave cum uxoribus
 &

Sæcul. XII. & parvulis conscensa in Syriam se rece-
A.C. 1182. perunt.

§. XLIII.

*Andronicus Constantinopolim vo-
 catur.*

Nicot. ep. 163 Inter hæc Constantinopoli nullus non
 Optimatum fretum trajiciebat, An-
 dronicum salutaturus. Ultimus omnium
 ivit tandem Theodosius Patriarcha, Cle-
 ricorum præcipuis comitantibus. Cui
 Andronicus, cum servuli nunciarent,
 Præsulem ipsius Tabernaculo imminere,
 obvium se intulit, tectus veste violacea,
 parte antica aperta, tantum usque ad
 genua dependente. Galero caput ve-
 laverat acuminato fusci coloris; quo in
 habitu in conspectu Patriarchæ, equo
 insidentis prosternitur, ac surgens pedes
 ejus osculatur, Præsulem appellans Im-
 peratoris servatorem, salutis publicæ
 amantem, veritatis defensorem, alterum-
 que, si eloquentiæ vis spectaretur, Chry-
 sostomum.

Patriarcha tunc Andronicum, antea
 nunquam visum, conspiciens, talem om-
 nino esse notavit, qualem sibi Manuel
 Imperator depinxerat, virum staturam
 nactum longe supra vulgarem, oculis fe-
 rocibus, superbo supercilio, sensus suos
 dissimulantem, suspicionibus captum,
 cogi-